

- 2) În situația în care statul membru solicitat a acceptat o cerere de preluare, iar pentru a invoca aplicarea eronată a criteriilor de determinare a statului membru responsabil, resortisantul străin nu se poate întemeia, în principiu, nici pe Regulamentul nr. 604/2013 și nici pe Regulamentul nr. 343/2003 ⁽²⁾, este corectă susținerea pârâtului, potrivit căreia o derogare de la acest principiu ar fi posibilă numai în situații familiale de natura celor prevăzute în articolul 7 din Regulamentul nr. 604/2013, sau pot fi acceptate și alte fapte și împrejurări speciale, pe baza cărora resortisantul străin poate invoca aplicarea eronată a criteriilor de determinare a statului membru responsabil?
- 3) În măsura în care răspunsul la a doua întrebare este că, pe lângă situațiile familiale, există și alte împrejurări care permit resortisantului străin să invoce aplicarea eronată a criteriilor de determinare a statului membru responsabil, sunt faptele și împrejurările prezentate la punctul 12 din această hotărâre astfel de fapte și împrejurări speciale?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO L 180, p.31)

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 50, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 06, p. 56)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 12 februarie 2015 – BP
Europa SE/Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(Cauza C-64/15)

(2015/C 138/50)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Recurentă: BP Europa SE

Intimat: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 10 alineatul (4) din Directiva 2008/118/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se consideră că cerințele pe care le prevede sunt îndeplinite numai atunci când ansamblul produselor care se deplasează în regim suspensiv de accize nu a ajuns la destinație sau, ținând seama de dispozițiile articolului 10 alineatul (6) din Directiva 2008/118/CE, reglementarea respectivă se poate aplica și în situațiile în care o parte din cantitatea de produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize nu a ajuns la destinație?
- 2) Articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2008/118/CE trebuie interpretat în sensul că deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se încheie numai atunci când destinatarul a descărcat complet mijlocul de transport care a ajuns la acesta, astfel încât deficitul cantitativ se constată în timpul procedurii de descărcare, și astfel în timpul deplasării?
- 3) Se opune articolul 10 alineatul (2) coroborat cu articolul 7 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/118/CE unei prevederi din dreptul național, potrivit căreia competența statului membru de destinație de a colecta impozit (pe lângă excluderea cazurilor reglementate la articolul 7 alineatul (4) din Directiva 2008/118/CE) este condiționată numai de depistarea producerii unei nereguli și de imposibilitatea de a determina unde s-a produs neregula sau este necesar să se constate în plus că produsele accizabile au fost eliberate pentru consum prin ieșirea lor din regimul suspensiv de accize?

- 4) Articolul 7 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/118/CE trebuie interpretat în sensul că în cazul în care se constată producerea unei nereguli în sensul articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2008/118/CE, se consideră că produsele accizabile transportate în regim suspensiv de acciză, care nu au ajuns la destinație sunt eliberate pentru consum în toate situațiile în care nu se poate furniza dovada prevăzută la articolul 7 alineatul (4) din Directiva 2008/118/CE privind distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a cantității lipsă constatate?

⁽¹⁾ Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (JO L 9, p. 12).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Bari (Italia) la 12 februarie 2015 – Procedură penală împotriva Vito Santoro

(Cauza C-65/15)

(2015/C 138/51)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bari

Partea din procedura principală

Vito Santoro

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 și următoarele și articolul 56 și următoarele TFUE, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea pronunțată la 16 februarie 2012 [în cauzele conexe C-72/10 și C-77/10], trebuie să fie interpretate în sensul că se opun organizării unei proceduri de cerere de oferte cu privire la concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor acordate anterior, în condițiile în care procedura de cerere de oferte menționată este organizată în scopul declarat de remediere a consecințelor derivate din nelegalitatea excluderii unui anumit număr de operatori din cadrul procedurilor de cerere de oferte anterioare?
- 2) Articolul 49 și următoarele și articolul 56 și următoarele TFUE, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârea menționată, trebuie să fie interpretate în sensul că se opun posibilității ca cerința unei alinieri temporale a scadențelor concesiunilor să constituie o justificare adecvată pentru o durată a concesiunilor care fac obiectul procedurii de cerere de oferte mai redusă decât cea a concesiunilor atribuite în trecut?
- 3) Articolul 49 și următoarele și articolul 56 și următoarele TFUE, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârea menționată, trebuie să fie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții prin care se impune cedarea cu titlu gratuit a utilizării bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate care constituie rețeaua de gestiune și de colectare a jocurilor în caz de încetare a activității din cauza expirării duratei concesiunii sau ca efect al unor decizii de decădere sau de revocare?

Acțiune introdusă la 12 februarie 2015 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-66/15)

(2015/C 138/52)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Wasmeier și D. Triantafyllou, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă